

Repertoriumnummer

Datum van uitspraak

3 november 2017

Rolnummer

2016/AR/229

Artikel 1675/16 Ger.W.

op 9 november 2017.

Kennisgeving met een ter post
aangetekende brief aan partijen en
aan de raadsman van appellanten.

Uitgifte

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof Gent

Afdeling Brugge

negende kamer

Arrest

1. de h. X1,
eerste appellent,
verschijnt in persoon en wordt bijgestaan door zijn raadsman, Me Ad1, advocaat;

2. Mevr. X2,
tweede appellante,
verschijnt in persoon en wordt bijgestaan door haar raadsman, Me Ad1, advocaat;

tegen

1. Me Md., advocaat, schuldbemiddelaar, eerste geïntimeerde, verschijnt;
2. H., Ziekenhuis, tweede geïntimeerde;
3. A1, Gemeente bestuur, derde geïntimeerde;
4. M., Mutualiteit, vierde geïntimeerde;
5. Me Ad2, advocaat, vijfde geïntimeerde;
6. A2, Vlaamse Geweest, zesde geïntimeerde;
7. E1, Energiebedrijf, zevende geïntimeerde;
8. E2, Energiebedrijf, achtste geïntimeerde;
9. E3, Energiebedrijf, negende geïntimeerde,
10. R1 nv, Incasso-onderneming, tiende geïntimeerde;
11. C1 nv, Kredietinstelling, elfde geïntimeerde;
12. T. nv, Telecommunicatieonderming, twaalfde geïntimeerde;
13. A3, Gemeente bestuur, dertiende geïntimeerde;

14. R2 nv, Incasso-onderneming, veertiende geïntimeerde;
15. C2 nv, Kredietinstelling, vijftiende geïntimeerde;
16. A4, Belgische staat, F.O.D. Financiën, Administratie der registratie, domeinen en penale boeten, zestiende geïntimeerde;
17. Ec., School, zeventiende geïntimeerde;
18. A5, Gemeente bestuur, achttiende geïntimeerde;
19. S. bvba, Vastgoedkantoor, negentiende geïntimeerde;
20. A6, Vlaamse Geweest, twintigste geïntimeerde;

Geïntimeerden vermeld onder nrs. 2 t.e.m. 20 zijn niet aanwezig noch vertegenwoordigd.

* * *

I. VOORAFGAANDEN IN DE PROCEDURE

A.R. 12/3/B (de h. X1)

Bij eenzijdig verzoekschrift, neergelegd op de griffie van de arbeidsrechtbank Veurne op 6 januari 2012, stelde de h. X1 een vordering tot het verkrijgen van een collectieve schuldenregeling in. De zaak werd ingeschreven onder rolnummer A.R. 12/3/B.

Bij beschikking van 12 januari 2012, gewezen door de schuldbemiddelingsrechter in de arbeidsrechtbank Veurne, werd het verzoek tot collectieve schuldenregeling toelaatbaar verklaard. Me Md., advocaat, werd aangesteld als schuldbemiddelaar.

A.R. 12/53/B (Mevr. X2)

Bij eenzijdig verzoekschrift, neergelegd op de griffie van de arbeidsrechtbank Veurne op 16 mei 2012, stelde Mevr. X2 een vordering tot het verkrijgen van een collectieve schuldenregeling in. De zaak werd ingeschreven onder rolnummer A.R. 12/53/B.

Bij beschikking van 21 mei 2012, gewezen door de schuldbemiddelingsrechter in de arbeidsrechtbank Veurne, werd het verzoek tot collectieve schuldenregeling toelaatbaar verklaard. Me Md., advocaat, werd aangesteld als schuldbemiddelaar.

A.R. 12/3/B & A.R. 12/53/B

Bij verzoekschrift, neergelegd op de griffie van de arbeidsrechtbank Veurne op 21 juni 2013, vorderde de schuldbemiddelaar overeenkomstig artikel 1675/10, §5 Gerechtelijk Wetboek akte te nemen van het gesloten akkoord van minnelijke aanzuiveringsregeling, het uitvoerbaar te verklaren en het te laten doorgaan vanaf datum beschikking homologatie; het bedrag van het ereloon, de emolumenten en de kosten van de schuldbemiddelaar vast te stellen op 4.229,89 euro.

Bij vonnis van 16 september 2013 van de schuldbemiddelingsrechter van de CSR-kamer van de arbeidsrechtbank Veurne werd(en): de zaken gekend onder de CSR nrs. 12/3/B en 12/53/B samengevoegd; overeenkomstig artikel 1675/10, §5 Gerechtelijk Wetboek aan de partijen akte verleend van het gesloten akkoord en het ontwerp van de minnelijke aanzuiveringsregeling bekrachtigd; de schuldbemiddelaar in het bijzonder gewezen op de verplichtingen vervat in artikel 1675/14, §3 Gerechtelijk Wetboek; het vonnis op grond van artikel 1675/16, 2de lid Gerechtelijk Wetboek uitvoerbaar bij voorraad verklaard; vastgesteld dat aan deze procedure geen kosten van registratie- en uitgifterechten verbonden zijn.

Dit vonnis werd ter kennis gebracht bij ter post aangetekende brief van 19 september 2013.

Bij verzoekschrift, neergelegd op de griffie van de arbeidsrechtbank Veurne op 26 maart 2014, vorderde de schuldbemiddelaar de herroeping uit te spreken van de collectieve schuldenregeling ten aanzien de h. X1 en Mevr. X2.

Bij verzoekschrift, neergelegd op de griffie van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Veurne op 26 september 2016, vorderde de schuldbemiddelaar overeenkomstig artikel 1675/10, §5 Gerechtelijk Wetboek akte te nemen van het gesloten akkoord van minnelijke aanzuiveringsregeling en het uitvoerbaar te verklaren; het bedrag van het ereloon, de emolumenten en de kosten van de schuldbemiddelaar vast te stellen op 1.298,47 euro en deze uitvoerbaar te verklaren.

Bij vonnis van 21 november 2016 van de schuldbemiddelingsrechter van de kamer V7 van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Veurne werd: overeenkomstig artikel 1675/10, §5 Gerechtelijk Wetboek aan de partijen akte verleend van het gesloten akkoord en het tweede ontwerp van de minnelijke aanzuiveringsregeling bekrachtigd; de schuldbemiddelaar in het bijzonder gewezen op de verplichtingen vervat in artikel 1675/14, §3 Gerechtelijk Wetboek; de staat van kosten en erelonen van de schuldbemiddelaar bij toepassing van het K.B. van 18 december 1998 begroot op het bedrag van 1.298,47 euro en deze kosten ten laste gelegd van de schuldenaars; gezegd dat de schuldbemiddelaar deze staat met voorrang mag afnemen van de tegoeden op de rubriekrekening van de schuldenaars; het vonnis op grond van artikel 1675/16, 2de lid Gerechtelijk Wetboek uitvoerbaar bij voorraad verklaard; vastgesteld dat aan deze procedure geen kosten van registratie- en uitgifterechten verbonden zijn.

Dit vonnis werd ter kennis gebracht bij ter post aangetekende brief van 24 november 2016.

* * *

II. PROCEDURE IN HOGER BEROEP

Bij verzoekschrift tot hoger beroep, op 21 december 2016 neergelegd op de griffie van het arbeidshof Gent, afdeling Brugge, stelden de h. X1 en Mevr. X2 hoger beroep in tegen het vonnis van 21 november 2016.

De appellanten vorderden:

- het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- het eerste vonnis te hervormen;
- opnieuw wijzende, het verzoek tot verlenging af te wijzen als onontvankelijk, minstens ongegrond;
- te zeggen voor recht dat de schuldbemiddeling beëindigd is, de kwijtschelding te bevelen van alle nog openstaande schulden in de massa, in hoofdsom, intresten en aanhorigheden.

Deze zaak werd ingeschreven op de algemene rol van het arbeidshof Gent, afdeling Brugge, onder het rolnummer 2016/AR/229.

De zaak werd ingeleid op de openbare terechtzitting van 3 februari 2017 en werd verwezen naar de bijzondere rol van de negende kamer voor gerechtelijke instaatstelling.

Bij beschikking van 6 maart 2017 bepaalde de voorzitter de conclusietermijnen en werd de rechtsdag bepaald op 6 oktober 2017.

* * *

Bij conclusie, neergelegd op de griffie van dit hof op 14 augustus 2017, wijzigden appellanten hun vordering in die zin dat zij nu verzoeken hun hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren; te zeggen voor recht dat de minnelijke aanzuiveringsregeling een termijn zal kennen van 7 jaar met een aanvang nemend op de datum van de beschikking van de toelaatbaarheidsverklaring van de collectieve schuldenregeling, te weten wat de h. X1 betreft op 12 januari 2012 en wat Mevr. X2 betreft op 21 mei 2012; de schuldbemiddelaar te veroordelen tot de kosten van het hoger beroep.

Bij conclusie neergelegd op de griffie van dit hof op 15 september 2017 vorderde de schuldbemiddelaar het hoger beroep van appellanten af te wijzen als onontvankelijk, minstens ongegrond; kosten als naar recht.

* * *

De appellanten, bijgestaan door hun raadsman en de schuldbemiddelaar waren op de terechtzitting van 6 oktober aanwezig. Zij werden gehoord in de uiteenzetting van hun argumentatie en conclusies. De overige partijen zijn niet verschenen en werden evenmin vertegenwoordigd.

* * *

III. DE GRIEVEN

Appellanten zijn het niet eens met de beslissing van de eerste rechter wegens de hiernavolgende redenen.

3.1. Nopens de ontvankelijkheid van het hoger beroep

Appellanten wijzen er op dat de wetgeving met betrekking tot de collectieve schuldenregeling de openbare orde raakt, waardoor alle wetsbepalingen terzake onmiddellijke werking hebben.

Overeenkomstig artikel 1675/10, §6 Gerechtelijk Wetboek mag de totale looptijd van een minnelijke aanzuiveringsregeling niet meer bedragen dan 7 jaar. Van de maximale looptijd kan afgeweken worden, doch enkel op verzoek van de schuldenaar zelf en bij in de wet zelf opgesomde limitatieve gevallen. Deze voorwaarden om van de looptijd af te wijken zijn niet voorhanden.

Krachtens artikel 1675/10, §5 Gerechtelijk Wetboek is het aanvangstijdstip van de maximale looptijd de datum van toelaatbaarheid tot de collectieve schuldenregeling.

Appellanten hebben geen bezwaar tegen de termijn van 7 jaar voor de minnelijke aanzuiveringsregeling, maar wel met de aanvangsdatum van deze termijn, die in huidige zaak strijdig is met de wettelijke bepalingen die van openbare orde zijn.

Het akkoord met de totale termijn van 7 jaar mag niet de totale minnelijke aanzuiveringsregeling verlengen met een termijn die de wettelijke maximumtermijn van openbare orde overschrijdt.

Het bestreden vonnis is aldus strijdig met de wettelijke bepalingen van openbare orde waartegen rechtsmiddelen openstaan. Eigenlijk had de eerste rechter ambtshalve de strijdigheid met de openbare orde moeten vaststellen.

3.2. Nopens de gegrondheid van het hoger beroep

Er dient rekening gehouden te worden met de maximumtermijn van de minnelijke aanzuiveringsregeling van 7 jaar en de aanvangsdatum van de termijn van de minnelijke of gerechtelijke aanzuiveringsregeling, met name de datum van toelaatbaarheid tot de collectieve schuldenregeling, in hoofde van de h. X1, 12 januari 2012, en in hoofde van Mevr. X2, 21 mei 2012.

De minnelijke aanzuiveringsregeling kan bijgevolg voor de h. X1 slechts lopen tot 12 januari 2019 en voor Mevr. X2 tot 21 mei 2019.

Het vereffenen van de gemaakte boedelschulden is volgens de schuldbemiddelaar de oorzaak van de verlenging van de schuldbemiddeling. Appellanten maakten echter geen onverantwoorde boedelschulden. Zij hebben zich ook nooit onverantwoord gedragen.

Destijds namen zij zelf het initiatief om de zaak op te roepen voor de arbeidsrechtbank. Zij wilden een omwille van de schuldbemiddelaar scheefgelopen situatie regulariseren. Er waren immers onduidelijkheden aangaande het beheer en de betaling van huishoudelijke facturen, zonder dat daarvoor een reden werd opgegeven. De schuldbemiddelaar werd terzake op zijn plichten gewezen

en er deden zich verder geen noemenswaardige incidenten meer voor. Alle andere beschuldigingen van de schuldbemiddelaar aan het adres van appellanten zijn niet bewezen, onjuist en pure laster.

* * *

IV. BESPREKING

Nopens de ontvankelijkheid van het hoger beroep

De schuldbemiddelaar roept in dat het hoger beroep vanwege appellanten dient afgewezen te worden als onontvankelijk. Conform artikel 1675/10 Gerechtelijk Wetboek moet een vonnis, dat een minnelijke aanzuiveringsregeling homologeert, aanzien worden als een akkoordvonnis. Artikel 1043, 2° lid Gerechtelijk wetboek is terzake van toepassing.

Appellanten zijn daarentegen de mening toegedaan dat de stelling van de schuldbemiddelaar slechts geldt voor zover de minnelijke aanzuiveringsregeling, die in het vonnis bekrachtigd wordt, niet strijdig is met de openbare orde. Krachtens artikel 1675/10, §6 Gerechtelijk Wetboek mag de totale looptijd van een minnelijke aanzuiveringsregeling niet meer dan 7 jaar bedragen, tenzij de schuldenaars zelf verzoeken om daarvan af te wijken om bepaalde elementen van hun vermogen te beschermen of om de eerblediging van de menselijke waardigheid te verzekeren. Appellanten wijzen er op dat alle wetsbepalingen van openbare orde, zoals boven vermeld artikel, onmiddellijke werking hebben.

Het hof wijst er op dat de wijziging (betreffende de duur van de minnelijke aanzuiveringsregeling) in artikel 1675/10, §6 Gerechtelijk Wetboek door de Wet van 26 maart 2012 (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 13 april 2012), waarop appellanten hun betoog steunen, slechts van toepassing is op de collectieve schuldenregelingen die toelaatbaar werden verklaard vanaf 23 april 2012.

Dit is niet het geval voor de collectieve schuldenregeling van de h. X1 waarvan de beschikking van toelaatbaarheid dateert van 12 januari 2012.

De argumentatie van appellanten over de onmiddellijke werking op de lopende regelingen ingevolge het 'openbare orde karakter' gaat bijgevolg niet op, gelet op de bepalingen van de wet van 26 maart 2012 zelf.

De collectieve schuldenregeling van Mevr. X2 nam een aanvang op 21 mei 2012, zodat de wetswijzigingen in artikel 1675/10 Gerechtelijk Wetboek daarop van toepassing zijn. De minnelijke aanzuiveringsregeling zoals gehomologeerd bij vonnis van 21 november 2016 voorziet in een duurtijd van 7 jaar, conform artikel 1675/10, §6 Gerechtelijk Wetboek. Het is de aanvangsdatum die verplaatst werd, namelijk van de datum van de beschikking van toelaatbaarheid naar 1 augustus 2016. Dit werd duidelijk gemeld aan de schuldbemiddelingsrechter, die ook nota nam van het akkoord van de schuldenaars en schuldeisers (expliciet of bij gebrek aan enig bezwaar). In zijn vonnis werd door de eerste rechter afgeweken van artikel 1675/10, §5 Gerechtelijk Wetboek in een met

redenen omklede beslissing, zoals mogelijk conform artikel 1675/10, §5, laatste lid Gerechtelijk Wetboek.

Gelet op het hiervoor vermeide dient het vonnis van homologatie beschouwd te worden als een akkoordvonnis, waartegen geen hoger beroep openstaat.

Het hoger beroep van appellanten dient afgewezen te worden als onontvankelijk.

* * *

**OM DEZE REDENEN,
HET ARBEIDSHOF,**

Rechtsprekend op tegenspraak ten aanzien van de appellanten en de schuldbemiddelaar en als op tegenspraak (cfr. artikel 1675/16 § 4 van het Gerechtelijk Wetboek) ten aanzien van de overige inzake zijnde partijen.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Verwerpt alle andere, ruimere of strijdige conclusies.

Wijst het hoger beroep af als onontvankelijk.

Stelt vast dat er aan deze procedure geen kosten verbonden zijn die dienen vereffend te worden, nu appellanten in het ongelijk werden gesteld.

Aldus gewezen door het arbeidshof Gent, afdeling Brugge, negende kamer, door Mevr. Verbeke Caroline, raadsheer, en in openbare terechtzitting van vrijdag, drie november tweeduizend en zeventien uitgesproken door Mevr. Verbeke Caroline, raadsheer, met bijstand van de h. ..., afgevaardigd griffier.